

מדוע עברת את הגבול לירדן?
"כי משה אמר לי שנכרת."
"אחה חבר של משה?"
"אני אוהב אותו!"
 דר' שית (משוחזר) זה התנהל בערב יום 20 במארס השנה. באחד מבתי-הכלא הר צבאיים בדרום הארץ. קצין-מודיעין בכיר שוחח שעות ארוכות. עד עלות השחר, עם גבר מזר. קצין-שיער.
"אתה אדריכל?" שאל אותו הקצין.
"כן, הייתי אדריכל" השיב הגבר, שבי דיבורו האיטי בלט המיבטא האנגלו-סכי סי. קינן מוס. בן ה-31, היה אדריכל מצי לית, איש חברה, טיפוס מקובל. לפחות עד לשנת 1975.

אריאנה מוס טוענת:

מאדומתמיד. הוא היה איש רק"ח, אומר רים עליו בכפר-מולדתו, גיבעתי-יערים. שבמעלה הדרך לירושלים.
 ההיכרות בין קינן ועובדיה, שחור" השיער וגבה-הקומה, נולדה בכלא, כשי מוס נכלא על עבירת מישמעת ועובדיה בשל איום על מפקדיו.
 הם נפגשו שוב, מחוץ לכוחלי הכלא, ותיכננו בריחה משותפת לירדן. עובדיה, כפי שעלה מחקירת המישטרה, קיווה להי גיע בעזרת מוס לאנגליה. לדעת חוקרי המישטרה נוצרו היחסים ביניהם כתוצאה מתלות של מוס בעובדיה, על רקע יחסים הומוסקסואליים. הבריחה תוכננה לפירי טי-פרטים: הם יקחו סירה קטנה באילת, באישון-לילה יעברו לעקבה הסמוכה, יסי תתרו שם, ויפליגו כנוסעים סמויים בי אחת האוניות.
 מוס היה היוזם, עובדיה היה המבצע. רעש משוטרי הסירה הבהיל אליהם ספינה של חיל-הים, שהפתיעה אותם במרחק קיר לומטרים אחדים מנמל עקבה. שניהם היו במעמד של עדיקים מהצבא, והושלכו לכלא, מצבו של מוס הידרדר והלך. בתיקי וזה לצאת מן הכלא החל מבקר לעיר חים תכופות אצל הפסיכיאטר. הוא הודה

אישי ממכריו של קינן מוס, שהשבוע נתגלה כי הוא נאשם בריגול לטובת ירדן אחרי שערק מצה"ל, אינו מוכן לומר עליו מילה רעה אחת. אשתו, אריאנה בת ה-28, טענה בלונדון כי בעלה חתי-מפשיע, כי בישראל הפכו אותו למטורף, כי הוא לא היה מרגל. חקירת העולם הזה חשפה פרטים מעניינים על אודות האישי, על מניי עיו האפשריים לריגול ועל מהלך חייו. נקודת-משבר בחייו של מוס אירר עה בחודש נובמבר 1975. הגבר בחי

בעני ריגול בגבול

אהבתו לגבר ישראלי!

בפניו שהוא הומוסקסואל. פאראנואיד, היה מוכן לומר על עצמו הכול, ובלבד שי ישוחרר מן הכלא, ומן הצבא, וייצא את הארץ אל בני-מישפחתו שבאנגליה.
 קשרי-הימיתבים עם אשתו נותק לאט-לאט. מוס התבייש לכתוב על תלאותיו. מייד אחרי ששוחרר מן הכלא, גיסה לב רוח לירדן שוב, הפעם דרומית לכינרת, אולם נכשל. הוא נלכד שוב, והפעם על ידי חוליה רגלית. שוב נשפט, ושוב נכלא.

ליפה האפורה. האשה הנאה ושני הילדים. שאחד מהם נישא בזרועות הגבר, לא משכו תשומת-לב מיוחדת בנמלה-התעופה בג'וריון בלוד. את ביקורת הדרכונים הראשונה במסלול היציאה מן הארץ הם עברו במהירות. בדרכוננו של הגבר הופיע השם קינן מוס, בעל אזרחות ישראלית ודרים-אפריקנית. בדרכונה של אשתו צויי זה אזרחות נוספת — אנגלית. לפתע, תוך כדי בדיקה ביטחונית שיגרתית, פלט הרמקול את שמו של קינן מוס והוא נת בקש לגשת למישרד הצבאי בנמלה-התער פה, שם התבשר כי לא יוכל לצאת את הארץ. מוס השמיט את מיוזדותיו מידיו ופתח במניסה. משנתפס, נכלא במישרד הצבאי, תחת השגחת שוטר צבאי. יתקו האישי של קינן מוס גילה את הפרטים הנתורים. שלוש שנים קודם-לכן, בסוף 1972 קיבל האדריכל העולה-החדש אזרחות ישראלית, באותה עת לערך, נקרא לראשונה ללישכת-הגיוס בירושלים. הוא התייצב, עבר בדיקות רפואיות וקיבל זר מין נוסף, תחילת שנת 1973. באותה תקופה השתלב בעבודה במישרד אדריי כלים בירושלים שעסק, גם, בתוכניות למי תוח הרובע היהודי בעיר העתיקה.
"מוס היה אדריכל בינוני פלוס. אפשר היה לסמוך עליו" אמר עליו השבוע אחד מעמיתיו-ירלשעבר, שביקש שלא לפרסם את שמו. **"שמעתי שהיו לו בעיות עם הצבא, הוא הצהיר שהוא פאציפיסט וביקש להשתחרר מן השירות הצבאי. נראה לי שפשוט פחד לאבד את העבודה."**
 הדרמה הקטנה, שהתחוללה בסמוך ל- בית-הנתיבות בנמלה-התעופה בלוד, גרמה למוס להגיע להחלטה הגורלית. הוא הורה לאשתו לטוס עם הילדים לאנגליה. **"אני אגיע אחריכם"**, אמר לאריאנה הנאה, נשק לילדיו ופנה בעיקבות השוטרים הצבאיים.

רפעים השלישית, בעזרת עובדיה, הוא הצליח. בליל ה-2 בנובמבר חצו השניים בשחייה מייגעת את יסדה-מלח, מל הר-מצדה, על הכביש המוליך לרבתי-עמון נעצרו בידי סוור צבאי ירדני. במיכתבים המעטים שהגיעו אל אשתו באנגליה סיפר מוס, כי נכלא בכלא זרקא שליד רבתי-עמון.
"הוא כתב" סיפרה אשתו אריאנה, **"בי ראיונוו שהעניקה לכתבים בלונדון, כי עבר חקירות קשות, למרות שכימעט לא ידע דבר על צה"ל או על המדינה. הוא שבת רעב בכלא הירדני. אם ריגול, עשה זאת בגלל מניעים לא ברורים לי, אולי בגלל יחסיו עם חבר מהצבא, ישראלי."**
 לארץ הוחזר מוס ב-20 במארס השנה, אחרי ארבעה חודשים בכלא הירדני, יחד עם עובדיה, ונכלא בכלא בארי-שבע לאסיר רים ביטחוניים.

בתיקי הצבא היה רשום כעריק במשך ארבעה חודשים. איש לא ידע שמוס הצ לית לממש את חלומו לברוח לירדן. ייתכן שהוא נזכר שם, בכתב-התביעה הסודי שהוגש לבית-המישפט-המחוזי בבאר-שבע, טוענת עורכת-הדין רות אבידע, סגנית בכירה לפרקליט מחוז הדרום, כי מוס מסר לירדנים מידע על תצפיות צה"ל, על מיבנהו, על הליכי גיוס, על הפעולות הר נעשות ברובע היהודי בעיר העתיקה, על אימונים ועוד.

פרקליטו הראשון, עורדי-הדין עמירם ביאור מבאר-שבע, סירב לספל בהגנה עליו. **"הוא לא משוגע, הוא פשוט מיסכן שנגרר אחרי פושע הומוסקסואל"**, אמר לאנשי הפרקליטות. הפרקליט השני, עורך-הדין משה בר-טל, הסכים, לבקשת שילי טונות הצבא, לשלוח את מוס לבדיקה פסיכיאטרית בבית-חולים לחולי-נפש בי מרכז הארץ. הבדיקה מתארכה, ולא נראה כלל שסופה קרב.

הוא נכזב לימים אחדים, אחרי שי נשפט על ניסיון לצאת את הארץ מבלי למלא את חובת השירות בצה"ל. כעבור תקופה קצרה חוייל, בניגוד ל- רצונו, ונשלח ליחידת-שיריון לאימונים. החייל הבעייתי הגיע לכלא פעמים אחדות. הוא החליט לנסות להימלט מן הארץ בדרך לא-חוקית. או יצר קשר עם צעיר אחר, שחוייל גם הוא בניגוד לרצונו. היה זה משה עובדיה, אפסנאי בבסיס שירי יו, בן 22, בחור שראה עצמו מקופח